

Foaie de duminică

Anul VII nr. 1 (312)

7 Ianuarie 2018

Duminica după botezul
Domnului

(Începutul propovăduirii
Domnului)

Și Iisus, auzind că Ioan a fost întemnițat, a plecat în Galileea. Și părăsind Nazaretul, a venit de a locuit în Capernaum, lângă mare, în hotarele lui Zabulon și Neftali, ca să se împlinescă ce s-a zis prin Isaia proorocul care zice: "Pământul lui Zabulon și pământul lui Neftali spre mare, dincolo de Iordan, Galileea neamurilor; Poporul care stătea în întuneric a văzut lumină mare și celor ce ședeau în latura și în umbra morții lumină le-a răsărit". De atunci a început Iisus să propovăduiască și să spună: Pocățiți-vă, căci s-a apropiat împărăția cerurilor.
Matei 4, 12-17

Boboteaza amintește, nu numai de evenimentul sfânt de la Iordan care marchează începutul prediciei Mântuitorului ce va umple lumea de lumină, ci și de botezarea catehumenilor (noii convertiți dintre iudei și neamuri), în primele secole creștine. Botezul Domnului și al catehumenilor amintesc, totodată și de Botezul nostru, al fiecăruia.

Iar prăznuirea Nașterii și Botezului Domnului reînnoiește în fiecare an lumina harului care inundă cu bucurie tainică sufletele evlavioase. Această lumină este anunțată expresiv încă de la Crăciun, prin troparul Nașterii: „Nașterea Ta, Hristoase, Dumnezeu nostru, răsărit-a lumii lumina cunoștinței...”, fiind confirmată, apoi, prin exprimarea liturgică a troparului Bobotezei, despre care am amintit mai înainte.

Prin cele evocate dorim să evidențiem că recunoaștem, toți cei care mărturisim că am prăznuit Crăciunul și Boboteaza, a fi purtători ai luminii baptismale, harice, care ne deosebește de necreștini, liber-cugetători etc. Că suntem, adică, oameni luminați!... Că **suntem purtătorii luminii harice primite la Botez, reaprinsă la praznicile prin care am trecut recent.**

Căci am serbat Crăciunul, Tăierea Împrejur a Domnului și Boboteaza, participând la Sfânta Liturghie; ne-am spovedit și ne-am împărtășit; am sărutat Icoana Nașterii Domnului; am colindat și am ascultat colinde; am fost binecuvântați prin stropire cu agheazmă mare, noi și casele noastre.

Gustăm, în aceste zile (până în 14 ianuarie, la odovania sau încheierea praznicului Bobotezei) din agheazma mare, luăm anafură etc. etc. Dar să fim atenți și să nu ne amăgim cumva: **suntem, oare, cu adevărat luminați, sau, după trecerea zilelor de praznic, ne întoarcem la vechile, necreștineștile, necuviincioasele purtări**, însoțite de scufundări în prea multele griji pământene, cu fețele întunecate, cu leneviri și delăsări, cu vorbe necugetate, cu „punerea în cui a creștineștii haine luminate a Botezului și îmbrăcarea „salopetei” ateisto-comuniste liber-cugetătoare?...

În consecință, nu cumva redevenim indiferenți și opaci, deprimați și alarmați, creduli față de orice zvon emanat de răspândaci, uitând pur și simplu de Dumnezeu Cel în Treime, Care S-a arătat la Iordan și Care nu pierde nici o clipă din vedere a se griji de făpturile Sale? **Nu cumva suntem „ortodocși”, „luminați”, numai de sărbători, numai în Biserică, iar în afară ne amestecăm cu cei ce viețuiesc în întuneric și săvârșesc faptele întunericului? Nu cumva amânăm înfăptuirea bunelor hotărâri pentru un ipotetic „mâine” pe care nu știm că-l vom mai apuca?**

În acest sens este prevenitoare, credem, o pildă din Pateric: „Un frate a întrebat pe Avva Pimen, zicând: „Avvo, au fost doi oameni: unul călugăr și altul mirean; călugărul a socotit seara ca dimineața să lepede cinul și mireanul a socotit seara ca dimineața să se facă călugăr; însă amândoi au murit în noaptea aceea. Oare, ce li se va socoti lor?”. Și a zis bătrânul: „Călugărul a murit călugăr și mireanul, mirean, că în ce s-au aflat, în aceea s-au dus” (Pentru Avva Pimen).

Socotim că este bine a ne pune întrebări ca cele de mai sus, acum, la început de an, pentru a ne întări împotriva norilor amenințatori, reali și inventați, atât sub aspectul vieții materiale cât și al celei spirituale, totodată împotriva tuturor ispitelor care ne vin dinafară, dar și dinăuntru nostru.

Mai ales să nu uităm (mai mult, să fim fericiți!) că **suntem ortodocși, binecuvântații dreptei credințe**, nu beneficiarii unei religii oarecare. **Să nu uităm, cu ușurătate copilărească, de sfintele și frumoasele slujbe la care am participat**, căci viața liturgică este însăși respirația noastră duhovnicească. Viziunea frumuseții spirituale se unește cu cea a frumuseții lumii. Este cerul pe pământ, manifestarea lumii spirituale; este arta ideală, care prin ea însăși ne dă sentimentul dulceții Bisericii.

Fericiți că ne-am născut ortodocși, în aceste zile când vom gusta din agheazma mare, cu credință, nădejde și dragoste, **să ne aducem aminte de propriul Botez, de faptul că suntem fii ai luminii**, așa cum atenționează Marele Pavel: „**Altădată erați întuneric, iar acum sunteți lumină întru Domnul; umblați ca fii ai luminii! Și nu fiți părtași la faptele cele fără roadă ale întunericului, ci mai degrabă osândiți-le pe față!**” (Efeseni, 5, 8,11).

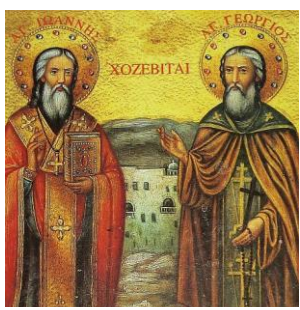
Iar în alt loc: „**Să lepădăm, dar, lucrurile întunericului și să ne îmbrăcăm cu armele luminii. Să umblăm cuviincios, ca ziua: nu în ospețe și în beții, nu în desfrânări și în fapte de rușine, nu în ceartă și în pizmă...**” (Romani, 13, 12,13).

Numai urmând aceste îndemnuri, putem nădăjdui într-un an mai bun, pentru noi, familiile noastre și nu în ultimul rând, pentru scumpa, dar mult încercata noastră țară. Amin.

Pr. Vasile Gordon – <https://doxologia.ro>

...Și acum, frații mei, **să ascultăm cuvântul Domnului cât mai avem timp de pocăință**. Iată Hristos Mântuitorul nostru a început să predice Evanghelia în Galileea. Sfântul Ioan Botezătorul propovăduiește pocăința în pustiul Iordanului; Sfinții toți ne vorbesc de Dumnezeu în scrierile lor; preoții, călugării și ierarhii Bisericii ne învață calea mântuirii și apără ortodoxia din amvoanele bisericilor. Fiul lui Dumnezeu se jertfește zilnic pe Sfintele altare în timpul Sfintei Liturghii, iar **Domnul ne cheamă acum la început de an la o viață nouă în Hristos, zicând: Pocățiți-vă că s-a apropiat Împărăția Cerurilor! Deci să ne deșteptăm, să venim și să ne pocăim, ca să trăim cu Hristos în veci. Amin.**

Arhim. Ilie Cleopa - <https://doxologia.ro>

Luni, 8 ianuarie – **Sf.Gheorghe Hozevitul;**
 Miercuri, 10 ianuarie – **Sf.Cuv.Antipa** de la Calapodești - **Sf.Grigorie, Episcopul Nissei;**
 Joi, 11 ianuarie – **Sf.Teodosie**, începătorul vieții monahale de obște
 Vineri, 12 ianuarie – **Sf.Mc.Tatiana** diaconița;

8 ianuarie - Mănăstirea Sf.Gheorghe Hozevitul din Pustiul Iudeii este o mănăstire ortodoxă foarte veche, în care se păstrează Moaștele Sf.Ioan Iacob de la Neamț, numit și "Hozevitul". Poartă numele Sfântului Cuvios Gheorghe care a trăit în secolul al VII-lea. Mănăstirea se află la o distanță de numai **20 de kilometri de Ierusalim**, pe drumul ce se îndreaptă spre Ierihon. Valea pustiului Hozeva merge paralel cu drumul antic roman ce lega Ierusalimul de Ierihon, **drum pe care cobora și samariteanul milostiv** (Luca 10, 29-37). **Călugării creștini au început a se așeza în pustiul Iudeii încă din secolul al IV-lea.** Între secolele V și VI, deșertul Iudeii a devenit un deosebit de puternic focar monahal, aici fiind întemeiate mai bine de 70 de mănăstiri și sihăstria călugărești, care de care mai ascunse și mai greu accesibile.

Mănăstirea Sf.Gheorghe Hozevitul este săpată într-un perete de stâncă situată la apus de Ierihon, pe **valea pârâului Horat – Cherit** -din Vechiul Testament, numit azi Hozeva, **în preajma căruia a trăit Proorocul Ilie, în timpul prigonirii lui către regele Ahab. A fost la început o micuță capelă,**

zidită de către cinci călugări sihaștri, prin anul 420, și **transformată în mănăstire în jurul anului 480**, de către **Sfântul Ioan Tebeul**, călugăr venit din Theba Egiptului. După tunderea în monahism, acesta a plecat din Theba Egiptului și a venit în pustiul Iudeii, în anul 480. Aici, el și-a găsit o peșteră în care s-a instalat ca sihastru. Distrusă în anul 614, de către perși, mănăstirea a fost reconstruită în perioada cruciaților. În urma atacului, 40 de călugări au fost martirizați. După alungarea cruciaților din Țara Sfântă, mănăstirea a rămas mai mult părăsită.

O inscripție în limbile greacă și arabă, așezată deasupra vechii intrări în mănăstire, amintește **reconstruirea acesteia în anul 1179, de către împăratul Manuel I Comneanul** (1143-1180). În anul 1878, un călugăr grec, numit Calinic, s-a așezat între vechile ziduri monahale din pustiul Iudeii, restaurând complet mănăstirea. Cea mai veche parte din mănăstire este mozaicul de pe podeaua Bisericii Sfântul Ioan și Sfântul Gheorghe, care datează încă din secolul al VI-lea.

Inițial, biserica mănăstirii era închinată Maicii Domnului. Astăzi însă, după reconstruiri și renașteri, biserică poartă drept hram pe Sfântul Gheorghe Hozevitul și pe Sfântul Ioan Iacob de la Neamț.

Potrivit tradiției locului, **aici se află peștera în care Sfântul Ilie Tesviteanul a petrecut** vreme de trei ani și șase luni, mai înainte de a urca pe Muntele Sinai. **În peștera Sfântului Ilie se păstrează icoana acestuia**, în care sfântul este înfățișat ca fiind hrănit în chip minunat de către corbi.

În vechime, mai circula pe alocuri și **tradiția conform căreia Dreptul Ioachim, tatăl Maicii Domnului, s-a ascuns în aceste locuri, postind și rugându-se, vreme de 40 de zile**, până ce un înger al Domnului i-a spus că Dreapta Ana, soția lui, va rămâne însărcinată și va naște o fată, care va fi Maica a Domnului. www.crestinortodox.ro

"Credeți-mă, chiar dacă un om ar putea să facă din nou cerul și pământul, dar ar disprețui cu mândrie pe aproapele său, munca sa ar fi deșartă și partea sa ar fi cu fâțarnicii. Nu poți să te apropii de Dumnezeu, dacă nu ești în pace cu aproapele tău. Toate păcatele și patimile au ca izvor mândria și duc la moarte, iar ascultarea și supunerea către Domnul sunt viață, bucurie și lumină."
 Cuv.Gheorghe Hozevitul

12 ianuarie, Sf.Mc.Tatiana - Această sfântă muceniță era **de neam din Roma** cea veche, și a trăit pe timpul împărăției lui Alexandru. Tatăl ei a îndeplinit de trei ori dregătoria de consul, iar în timpul împăratului Alexandru Sever (222-235) a devenit și diacon al Bisericii. Iar sfânta, pentru că mărturisea pe Hristos au dus-o la împărat. Intrând împreună cu împăratul în templul idolilor, **prin rugăciunea ei, s-au zguduit și au căzut jos idolii din templu.** Pentru aceasta a fost supusă la felurite chinuri și apoi **i s-a tăiat capul.**

Acum, **sfântul ei cap se află în Catedrala mitropolitană din Craiova**, în aceeași raclă cu sfințele moaște ale sfântului ierarh Nifon, patriarhul Constantinopolului și ale sfinților mucenici Serghie și Vah.

"Sfânta Euharistie este începutul îndumnezeirii noastre."

Sf.Grigore de Nyssa (335 – 384)

Anunț: Având în vedere că **mandatul organismelor deliberative și executive** din parohiile și eparhiile Patriarhiei Române expiră în cursul anului 2018, Sfântul Sinod al Bisericii Ortodoxe Române, prin Hotărârea nr. 9296/6 octombrie 2017 a stabilit ca **alegerile organismelor parohiale de la parohiile Bisericii Ortodoxe Române să aibă loc în ziua de duminică, 14 ianuarie 2018 după Sfânta Liturghie.** Atunci vor fi aleși, pentru o perioadă de 4 ani, membrii Consiliului și Comitetului parohial (12 pentru Consiliu și 24 pentru Comitet).

Programul săptămânii 7 ianuarie 2018 – 15 ianuarie 2018

Duminică	7 ianuarie	8- 12	- Sf.Liturghie (Soborul Sf.Ioan Botezătorul) – Pr.Ticu
Luni	8 ianuarie	17-18	- Acatistul Sf.Arhangheli
Martți	9 ianuarie		- Program administrativ (zi liberă)
Miercuri	10 ianuarie		-
Joi	11 ianuarie		-
Vineri	12 ianuarie	9 – 11	- Taina Sf.MASLU
Vineri	12 ianuarie	17 - 18	- Slujba acatistului
Sâmbătă	13 ianuarie	8 - 11	- Sf.Liturghie și pomenirea celor adormiți
Sâmbătă	13 ianuarie	17 - 19	- Vecernia duminicii a 29-a după Rusalii
Duminică	14 ianuarie	8 - 12	- Sf.Liturghie (Vindecarea celor 10 leproși) – Pr.Ticu
Duminică	14 ianuarie	12 – 13	- Alegerea noilor membri ai Consiliului și Comitetului parohial